

2. Й дрѹгій рече: сѹрѹгз волиузв кѹпіевз пάть,
й градз нікѹсити ѿх: молю та, німѣй та ѿречена
(в). ст. 19.

3. Й дрѹгій рече: женъ поѧхз, й сегѡ ради не
могѹ прїти (г). ст. 20.

РАЗГИЂВЛАВАСА ВЯРИДИ ТОВА ГОСПО- ДАРЬ-ТѢ НА ВЫІВАННЫ-ТЫ.

1. Й пришедж рабъ той побѣда гдѣнъ своемъ ії. тогда разгіївася домъ блка рече рабъ своемъ: нізы-
ди скорш на распѹтїа й ст҃игны града, й ніышыа й
бѣдныя й сльшиша й хршмыа введеніе сѣміш (д) ст. 21.

2. Й рече рабъ: Гдѣ, бысть юкоже повелѣлъ єсн,
й єшѣ мѣсто єсть. ст. 22.

3. Й рече гдѣнъ къ рабъ: нізыди на путь й халѹги,
й оубѣдѧ винти (е), да наполнитсѧ домъ мой.
ст. 23.

4. Глаголю во вамъ юкѡ ни єдни мѹжей тѣхъ
званихъ (ж) вкѹситъ моѧ вечерн: миози во ѿть
звани, малъ же нізбранихъ. ст. 24.

ИЗДАСИЕНИЕ.

а). Тыка члѣвѣкъ разумѣй Самаго Бога Оци а;
а вечера, спорѣдь толкованіе то на сб. Отци,
означава вѣчно-то блаженство й небѣ-
сна-та слава. Това блаженство называема вечера:
спорѣдь че ще сѧ наслаждаваме отъ него като на вечерѣ,
сирѣчъ когато сѧ свырши тойзи свѣтъ сльдь традоветы
на настоящій вѣкъ. И называема тај вечера вѣліа
(сирѣчъ голѣма): зачтото Самъ Богъ ще вѣде
тогава дѹховна наша храна, пытіе и веселба.

в.). Тыка гдѣто дума „и погада раба